

Labuť, štika a rak

Podle lidové bajky Ivana Andrejeviče Krylova

V údolí u krásného malého jezera na břehu sedávali 3 kamarádi. Labuť, štika a rak. Často bylo od jezera slyšet nespokojené hlasy. „Mě se tady vůbec nelíbí. Já bych tak rrrrrád tady odsud vypadl!“ pronesl rak. „No a já, já, já taky,“ přidávala se štika. No a labuť, aby nebyla pozadu, se taky přidala. „Je to tu malé, nic moc se tu neděje, voda čistá až moc, jídla taky moc a ticho až běda. Jóóóó, tak být někde u moře, co braši??“ „Nó, nó, to by bylo. Ale kde na to vzít?“ A nespokojenost narůstala. Jednou ráno, když se sešli na břehu, si všimli, že dole pod strání stojí vozík. Rak nějak ožil a hned pronesl: „Á, konečně nějaké rrrrozptýlení!“ Labuť okukovala tu podivnou věc, a když ještě uviděla na dně vozíku malou truhličku, radovala se: „Ó, ta bude asi plná peněz! Že by nějaký poklad?“ A tak se rozhodli, že vozík vytáhnou na stráň. Ale to se začaly dít věci! A jak říká stará bajka:

Kde shodná vůle chybí při práci,
nohama vše se vzhůru obrací
a škody víc než užitku z ní vzniká.
Když rozhodli se labuť, rak a štika,
Že vůz vytáhnou spolu na stráňku,
Hned každý z nich se chytil postraňku
A táhli, až jim oči z důlků lezly.
Ne že by náklad snad tak těžký vezli,
Ale každý však táhl jiným směrem.
Labuť se chtěla nad oblaka vznést,
Štika se hnala jenom za jezerem
A rak nazpátek zas poškubával ojí.

Co myslíte, jak daleko se dostali? . . . . Hádáte správně, ten vozík tam dodnes v křoví stojí. Nakonec se všichni začali hádat, kdo táhne špatným směrem a kdo správně. Každý hájil jen svůj směr. Od té doby spolu ti tři nemluví. Labuť tiše pluje po hladině, rak raději leze pod kameny a štika plave mezi nimi.

A co my děti? Jak často si nevážíme toho, co máme? Chtěli bychom něco lepšího a přitom v Bibli, a ta by měla být náš největší poklad, ne truhlice peněz, máme i jeden verš, že máme být spokojeni s tím, co nám Pán Bůh dává. A abychom byli Bohu užiteční, měli bychom táhnout, obrazně řečeno, za jeden provaz a nedělat tu chybu, co dělali rak, labuť a štika, když každý táhl jiným směrem.